

תת"ע 156/10/13 - מדינת ישראל נגד טל גילור

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 156-10-13 מדינת ישראל נ' גילור
בפני כב' השופט שלמה בנג'ו

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טל גילור

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם הובא לדין בגין עבירה של נהיגה מעל המהירות המותרת בחוק. לפי הנטען בכתב האישום, ביום 11/6/13 בשעה 15:55 בקרית חיים, נסע במהירות של 83 קמ"ש, בדרך עירונית, מקום בו מותרת מהירות מקסימאלית של 50 קמ"ש

הנאשם לא כפר במהירות האסורה שיוחסה לו בכתב האישום, ואישר כי אכן נסע במהירות של 83 קמ"ש, אלא שלדבריו, סבר כי המהירות המותרת במקום היא 70 קמ"ש, נוכח הימצאותו של תימרור המורה על מהירות זו, לכל אורך הדרך בה נסע עד שנעצר ע"י השוטר.

השוטר, מאהר יוסף, שערך את הדוח לנאשם, הבהיר בעדותו, כי התמרורים המעידים על היות השטח שטח בנוי, מוצגים בכביש 4 ובפיצול לכביש 22, משני צידי הכביש. כך גם ציין בדוח נסיבות שערך. כאשר עומת על תמונות שהציג בפניו הנאשם, המעידות על תימור המורה על מהירות של 70 קמ"ש, מסר כי מודבר בצומת קליל והתמרור אליו הוא מתייחס המורה על כניס לדרך עירונית, ממוקם בצומת קודם.

הנאשם הגיש סרטון וידאו (נ/1) שצילם במכשיר האיפון שלו המדמה את נתיב הנסיעה שלו לכל אורכו, עד למקום עצירתו על ידי השוטר וחזר על טענתו כי אין בסיס לטענת השוטר כי מדובר בדרך עירונית.

לאחר עיון בעדויות הצדדים ובחומר הראיות, מצאתי לזכות את הנאשם מעבירה שיוחסה לו ולהרשיעו תחת זאת בעבירה של נהיגה במהירות של 83 קמ"ש מקום בו מותרת מהירות של 70 קמ"ש.

להלן הנימוקים לכך:

השוטר טען כי הוא ויודא קיומו של תמרור 424. עוד טען כי הנאשם צריך היה להבין לכל אורך הדרך בה נסע, כי הוא נמצא בדרך עירונית ובשטח בנוי, ולהתאים את מהירותו בהתאם.

התבוננות בסרטון הוידאו שצילם הנאשם, מלמדת כי מדובר בקטע כביש ארוך למדי, בחלקו 3 נתיבי נסיעה וחלקו 5 נתיבי נסיעה, והוא נראה כמו קטע כביש מהיר. כמובן, שנתון זה לא קובע את מהירות הנסיעה בו אלא תמרורים המוצבים בכניסה לקטע כביש זה ולאורכו המהווים את ההוראות החוקיות לנהג ביחס למהירות המותרת במקום. ברם, התבוננות בתימרור המוצב לאורך הדרך מלמדת כי מוצב לכל אורכו, תמרור 426, המצביע על מהירות מותרת של 70 קמ"ש. תמרור זה 'חוזר על עצמו' לכל אורך מקטע הדרך בה נסע הנאשם. שוב אציין כי מדובר בקטע דרך ארוך מאוד כאשר לדרך הסתעפויות שונות. השוטר לא ציין מאין השתלב הנאשם לדרך.

בנסיבות אלה, כאשר בקטע הדרך מוצבים שוב ושוב תמרורים המורים על מהירות של 70 קמ"ש, גם אם בכניסה לדרך היה מוצב תמרור כטענת השוטר, הרי טענתו של הנאשם, אשר דימה מצב דברים שאינו אסור, וסבר שהמהירות המותרת היא 70 קמ"ש, היתה בלתי נמנעת באורח סביר, נוכח המצג האמור מהתימרור הקיים לאורך הדרך, וחל כאן הסייג להטלת אחריות פלילית, בדבר טעות במצב משפטי, ביחס לעבירה המיוחסת לנאשם לפי הוראותיו של סעיף 34 יט, לחוק העונשין.

בנוסף, בחנתי היטב את עדותו של השוטר מאהר, וזכור לי היטב האופן בו העיד. השוטר אמנם העיד כי ביצע בדיקה בדבר קיומם של תמרורי 424, בכניסה לדרך, אך התרשמתי שמסר זאת משיגרת עבודתו במקום, והיכרותו, ולא מתוך בדיקה שביצע פיזית טרם החל באכיפה במקום. שוטר האוכף תימרור, לרבות מהירות, חייב לבדוק פיזית, בכל עת אכיפה, ולהתרשם בעין, מקיומם של תמרורים המוצבים באופן תקין וגלוי לעין במקום, הקובעים את המהירות המותרת במקום. תימוכין ברור למסקנתי זו מצאתי במהלך עדותו של השוטר כאשר ביקש 'להצדיק' את מיגבלת התימרור בהסברים שונים שסיפק על דעת עצמו מבלי שנשאל להם.

לפיכך, אני מזכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו. לאור הודאתו כי נסע במהירות של 83 קמ"ש במקום בו מוצב תימרור המגביל את המהירות ל- 70 קמ"ש, אני מרשיע אותו בעבירה של נהיגה במהירות של 83 קמ"ש במקום 70 קמ"ש.

ניתנה היום, כ"ג אדר תשע"ד, 23 פברואר 2014, במעמד הצדדים.